

GYŐRI LÁSZLÓ

A bűn

A vers elrejt, a vers eltakar,
dehogyan azt mondja, amiket kimond!
S aki olvassa, van olyan bolond,
hogy azt hiszi, jaj volt mind a jaj,

hogy nagy baj volt igazán a baj,
amiért jajgat, amiért borong,
amiért bujkál, amiért bolyong,
mondhatatlan fájdalomra vall.

Ha börtönbe jut, mint a többi rongy,
egy lesz a cella rabjaival,
aki nem bírja elviselni, hogy

a bűnről egyre csak hallgatott.
Kibeszéli, hogy mit vétett a dal:
nem tudott fájni, tehát jajgatott.

Apokalipszis

Gottfried Bennek

Az Embert leszíjazzák.
Azokat a pontokat,
ahova ráillesztik a drótvégeket,
sós vízzel kenik be,
hogy jobban vezessék az áramot.
A koponyát leborotváltják,
sós vízzel átecszetelik,
fémsisakot húznak rá
egész a szemöldök vonaláig.
A szemet erős szalaggal leragasztják.

A testen remegés fut át,
rezeg, rázkódik, rángatózni kezd,
hatvanfokosra hevül,
a bőr megperzselődik, füstölög.
A szem fölrobban,
folyékony kocsonyává olvad,
sűrű, sötétvörös lé buggyan ki,
szívárog a ragtapsz alól
kétfelől az arcra.
A száj kinyílik,
buborékokkal teli habot túr,
a tajték nyúlós áradatban csurog lefelé.
A bőr alatti véredények felszakadnak,
az egész testet véifoltok borítják el.
A szív megáll, a koponya szétszakad.

Ez már csak Tetem.
Vihetik.

Keresztlevél

Ugyan ki vagyok? Mit remélhetek?
Mit sütnék rám, miféle bélyeget?
Vagy nem tart számon az én istenem?
Vagy ha számon tart, mit művel velem?
Kezet nyújt, vagy süvítő, vad nyilat
alkalmilag és pillanatnyilag?
Ki tudja, mit? Olyan lényegtelen.
Születtem, vagyok, ameddig lehet.
Elveszett rég a keresztlevelem.